

KEDVES PEDAGÓGUS KOLLÉGÁNK! KEDVES BARÁTUNK!

Mindannyian vágyunk a szeretetre. Mindannyian érezzük, hogy szeretet nélkül ez az élet üres. Sok „dolgot” meg lehet szerezni, sok eredményt el lehet érni, de ha nincs kivel megosztani örömünket vagy éppen küzdelmeinket, valahogy olyan hiábavalónak tűnik. S egyre többen élnek magányban, feltámadó reménységek között, mégis újra vissza-visszahullva a fájó valóságba: „csak magamra számíthatok”... s nem csak a felnőttek világában, de egyre inkább a gyerekek között is.

Van-e válasz erre az élethelyzetre? Igen. Az Örökkévaló Isten, 2000 éve pontosan azért adta magát halálba egy kegyetlen keresztfán, hogy a magány helyzete megszűnhessen, hogy miniket – Magával – megbékéltessen, nem tulajdonítva nekünk a mi bűneinket. Ez történt meg a golgotai kereszten: az élő Isten emberré lett, hogy a halált elszenvedje teremtményei helyett, hogy bűneik büntetését elhordozza, és életükben valódi változást hozhasson. A váltságdíj az ár kifizetését jelentette. S hogy harmadnapra feltámadt, egy új és örök élet ajándékának lett a biztosítója. Ez: a bűnbocsánat és az új élet, személyesen, minden ember – gyermek és felnőtt – életének részévé lehet: most, itt, ebben az időben, mert Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. Ha pedig ez az új élet az Öné lesz, kedves Pedagógus kollégánk, a szeretet innentől kezdve mindig megújulhat, akár „kapja” azt emberektől, akár nem! Az új élet által ismét és ismét feltöltődik majd ezzel a szeretettel, az Örökkévaló Isten Édesapjává (Atyjává) lesz, s Ön, mint elrejtett gyermeke, élhet Vele már itt a földön, s majd egykor odaát, a mennyben.

Ezért született meg a Megváltó Betlehemben azon a bizonyos karácsony éjszakán. Ez volt a terv, ezért énekeltek az angyalok, és ezért ünnepeljük mi most a karácsonyt. Nem csodálatos? A mi jövőnk is ott volt annál a kiscsecsemőnél, aki harminc évvel később az egész világ minden emberéért odaadta életét.

Kedves Pedagógus kollégánk!

Boldog, valóban szereteteli és örömet hozó Karácsonyt kívánunk Túrmezei Erzsébet biztató versével!

Szeretettel:

dr. Kovács György
és a Palánta Misszió
munkatársai

Túrmezei Erzsébet:
A HARMADIK

Valamit kérnek tőled.
Megtenni nem kötelesség.
Mást mond a jog,
mást súg az ész.
Valami mégis azt kívánja: Nézd,
tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet.

Messzire mentél.
Fáradt vagy. Léptél százat.
Valakiért még egyet kellene.
De tested, véred lázad.
Majd máskor! – nyugtat meg az ész.
És a jog józanságra int.
De egy szelíd hang azt súgja megint:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet.

Valakin segíthetnél.
Joga nincs hozzá. Nem érdemli meg.
Tán összetörte a szíved.
Az ész is azt súgja: Minek?
De Krisztus nyomorog benne.
És a szelíd hang halkán újra kérlel:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet!

Ó, ha a harmadik
egyszer első lehetne,
és diktálhatna, vonhatna, vihetne!
Lehet, elégnél hamar.
Valóban esztelenség volna.
De a szíved békességről dalolna,
s míg elveszítenéd,
bizony megtalálnád az életet!
Bízd rá magad arra a harmadikra!
Mert az a szeretet.

Országunk jelen gazdasági helyzetében a Palántának is különösen sokat számít minden segítség! Köszönjük!
(Honlapunk a háttérinformációkkal: www.palantamisszio.hu)

100 év múlva nem számít majd, hogy milyen autóval jártunk, milyen házban laktunk vagy, hogy mennyi pénzünk volt a bankszámlán – de a világ lehet, hogy más lesz, mert fontos voltam egy gyermek számára. (Josh McDowell – Timotheus Társaság)
A Palánta Gyermekmisszió fennmarad, és továbbra is végzi munkáját. Önnek nem kerül semmibe, hogy támogassa személyi jövedelemadójának felajánlásakor társadalmi 1%-a útján: Név: Palánta Sorsfordító Alapítvány. Adószám: 18168042-1-42.